

Vildt græs omkring parkens træer

Der kan ikke laves korridoraftaler med naturen

Af konsulent i træpleje, Stefan Rye

Grønt Miljø bragte i sidste nummer artiklen „Tunge græsklippere trykker livet ud af gamle træer“. Den behandlede nogle af de problemer, der gør sig gældende, når træer er placeret i velholdte græsplæner. Den hyppige kørsel med græsklippere komprimerer jorden og de gamle træer bliver svage og dør.

En videnskabelig undersøgelse af sammenhængen mellem plæneklipperkørsel, jordkomprimering og skader på træers rodsystem er vist ikke lavet endnu, men konsekvenserne for træerne er i praksis tydelige nok. Artiklen var tænkt som en sten, der blev smidt i vandet. Ringene bredte sig og har resulteret i flere interessante refleksioner fra virkelighedens verden.

Tivoli i parken

Blandt de mere groteske tilbagemeldinger er en stadsgartners problemstilling: I hans by er kørselsproblemet omkring de gamle træer betydeligt, idet der køres i parken med 30 tons tunge lastbiler. En byrådsbeslutning har givet et omrejsende tivoli tilladelse til at opstille i byparken en gang om året - hen over hovedet på stadsgartnerens ekspertise.

Stadsgartneren har foreskrevet, at der kun køres uden for træernes rodzoner, det vil sige ikke nærmere træerne end 15 meter. Byrådet har imidlertid ændret minimumsafstanden til 5 meter. Kørselshyppigheden er lav, men trykket enormt lige i rodzonen.

Skadevirkningerne på træerne vil efter en del år kunne ses i form af svage og døende kroner. Dem kan byrådet ikke ændre på blot ved en beslutning. Der kan ikke laves korridoraftaler med naturen. Det er noget af det smukke ved den.

Reaktionstiden i træer kan godt være omkring 10 år. Dette forvirrer, når disse forhold skal forklares for

ikke trækyndige. Jeg hører ofte replikken: „Nu er det gået godt i flere år, så der sker nok ikke noget.“

Et godt eksempel

Jeg anførte som alternativ i sidste artikel at man eventuelt kunne undlade at slå græsset imellem træerne. Hvor jeg nævner dette, mødes jeg altid med protester. „Lave om på hidtidig praksis, nej.“

Men det har man gjort i Den kongelige reserverede have ved Fredensborg Slot. Billedet er fra slots-haven. Her vokser der i områder vildt græs mellem træerne. Selv om idéen i første omgang er af landskabelig karakter, er fordelene for træerne indlysende. Kørsel undgås næsten, idet græsset kun slås her én gang årligt. Nedfaldne blade bliver liggende hvor de falder og gavner derved den naturlige omsætning i jorden. Træernes Mycorrhizer får bedre betingelser. Det hører med til historien, at der nu kan plukkes vilde svampe imellem træerne. Det er en sidegevinst Hans Kongelige Højhed, Prinsen lægger vægt på.

At turde ændre på vaner

Kørselsvanerne imellem træer skal ændres inden der ses skadevirkninger på træerne. Når skaderne ses, er det oftest for sent. Det er et spørgsmål om at turde ændre på den hidtidige praksis. Eksemplet fra Fredensborg Slot kunne gennemføres i mange byparker. Det ville forskønne parkerne med det skiftende farvespil, der gennem årstiderne er i vildtvoksende græsser. Klippet græs har samme farve hele året. Det er kedeligt, det ligner et gultæppe. Visuelt ville parkarealerne komme til at virke større med sådanne vildgræsøer. Der spares tilmed ressourcer. □

Stefan Rye, Arrenakkestien 20,
3300 Frederiksværk. Tlf. 4774 4747.
Bil 4014 3288. Fax 4774 6134

